

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, середа 14 січня 1942.

Ч. 5 (46).

На порозі 1942-го Нового Року

Малярі на своїх картинах зображені старий рік у вигляді похідного, згорблого ліда з довгою, білою бородою, який, із порожнім торбиною на плечах та сперстій на костюмі у руці, збочує з прямого історичного шляху в провіті недовідомості, вілходить у безодню забуття.

На місце дряхлого, немічного діда, що не сповів покладаних на нього найкращих, роківих надій та її зазив укупі з ними, виступає одночасно на світову арену, на поlevі праці й радощі, неначе молодий коник-стрибунець, Новий Рік на зміну старому, вособленій у вигляді юного хлопчика, веселого, бальдого, повного фізичних і душевих сил, обласканого сонcem і рісським леготом! Куди цей юнак гляне, там все до нього віміхається, там суха, пуста, неродюча земля розкішною зеленню трави й запашного квітів вкриється, там все бує красою високих ідей і непорушною, глибокою надією, а то й упевненою вірою в осушення зелених ним ідеалів.

Так у позапольство віков відійшов від нас цими днями старий 1941-й рік. Забрав із собою більшевицьке ярмо, забав стаину, небувалу досі ніколи й ніде в світі незолю, за брав відильне панування російського народу в рівноперсті комуністичним набродом інтернаціонального ентузіаста на прокраснім українським народом, видав віт білого тла матері-України брудну руку московського хама із скровавленою нагайкою.

Подібно як 1939-й рік відхлинув бистреїдію в безодню микулости в державами в свій торбі зникнення подільського верхов'яства й панування над українським народом цікаво-нечесного терору, насильства й знищання, так тепер у прозу забуття відійшов хильцем єве й дригій, іще більш непримирний, іще жорстокіший ворог українського народу: сталінський хам.

Го! і не згадати тут добрым словом вдяки отого благородного почуттями народу, що з широї симпатії та з сівуття до нещасної долі союзного українського народу висловив йому з могучою допомогою та величодушно визволив його від 1937 р. з смртельних обіймів астроїчних лабет.

Такі жртви супроводять нас із темряви минувшини й сучасності таї аж у чорні, незагниті нетрі будучини. Хто хотів би й погодився би скинути серпанок, яким таємично прокрите обаччя пр йоштости? Я не пророк і не маю претензій нам бути, то й не знаючи відповіді на питання: що буде?

Всё таки заміниться безстірним фактом, що український народ у свою честь відбудеться златий. Його не зрушати й не змінити стиснуті стрічкою неводі на службі в двох

історичних, органічних, ворогів: Польщі та РСРБ. Неначе дужий, коренастий, кріслатий дуб, він вріс цілком в український чорнозем від Сяніу по Каспій, від Ужгорода та Чернівців по Дні і від Берестя по дунайські гирла, по Севастополь і Туапсе на Кубані.

І друга істинна стас перед нашим часом широчину безспірна: це нездерганий, віками гноблений, пасифікований та з рафінованою премедитацією, з диявольською злобою виголоджуваний, на всякі лади винищуваний і десяткований, але все таки й досі ще приблизно може 50-мільйоновий народ, в основі дуже добрий і незвичайно талановитий, расово вкорені здоровий — являється прихильником на життя й смерть і приятелем другого великого європейського народу, німецького.

Отож із віри в фізичне та моральне здоров'я українського народу чергємо довірія й певність у власні сили, чергємо оптимізм до виконання наших обов'язків, що випливуть із природного істравлення та взаємовідношення широї приязні.

Маємо надію, що візьмеме довірія наших обидвох молодих європейських народів, трактованих досі по-мачушиному маючими, багатими, т. з. демократичними великороджерами світу, об'єднає нас ще дуже відкликане на шляху до добуття

Велика українська нація, затримувши за собою з грекотом двері, куди провалився соромно 1941-й рік, переступила още з спокоєм по-різ 1942-го року й дивиться ловильно та з упевненістю дитячих очей перед себе, в недалеку майбутність, яка вичаровує перед нею міражі сповнення її найвищих, державно-політичних ідеалів, міражі заєснення історичної справедливості з хвилиною успішного доведення її другої світової війни до кінця.

Так линь, підводиться, стрібай, Новий Року 1942! Ма, діти старого 1941 року, зустрічмо тебе на рadoшах і голубимо надію, що ти на своїх крилах стомилевими кроками наблизиш нас неминуче до історичної Немезиди.

За гекатомби наших жертв, за рики сліз, за моря крові це носправедливості вночі нам як лояльнім при боці Неччии співтворцям нової Європи, думасмо, належить.

ЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ

Обійтіте ж, брати мій, найменшого брата.

І відбудеться грамотня
Лівія в годині
І жиже добра сіні,
Сладка Україна.

І сей літній, інеперінг
Новий застос.

(Г. Шевченко)

Сінівець боротьби за долю України, Тарас Шевченко, вказавши, що вже вони ініціюють український народ до своєї національної мети. Він віншим духом забагнув, що треба робити поневолено му народові, якщо він хоче розрвати штуа неволі. „Обійтіте ж найменшого брата“ — кляче до нас Шевченко, батьків в єдності сила народу.

Сітова завірівля заставила нас розбити не тільки чужодержавними кордонами, але й „кордовими“ світоглядів і почуттів. Весьма розгинуваччі, зітруювали й наш національний організм, захоплюючи своїми ідеями молодь, а відвіті дітей. Щодені відмари арештувань, або вивезення вводили людей у стан безнадійності й отування.

Еміграція також вічого не вробила для вітворення єдності й авторитетного одного проводу. Не узідило наявних і методів української політики, а іншаки, по вовороті до краю відійшли нездорові методи поборювання своїх противників.

Така наша дійсність. І не обійтеш, які не заховася, які хояткою не прохенеш. І. Не треба нам добре усвідомити собі, бо самообхав, що дуже небезпечна хвороба. Дійсності треба заганити пряко у вічі, розібрati в ічви того вашого положення і віднайти засоби лікування вашої недуги. Це не легка справа для цього треба вільно прослідувати нашу історію та спеціально відлібітися в події відомих десятиліть, ствердити всідокові факти, іронізувати їх і устійко вірчані наших побілок та всідоч.

Між іншими треба відреслати тобі факт, що український народ у свою честь відбудеться златий. Його не зрушати й не змінити стиснуті стрічкою неводі на службі в двух

факт, що наш політичний світ не трактував поважно народні нової суспільної течії, що на ім'я її націоналізм. Для ідеї націоналізму в нас не було поважного відношення, „батьки народу“ дивилися на поєднані проши росту націоналізму, як на іграшку молодежі. Демократізм так вріс у нас національний організм, що нам здавалося, що іншого суспільного устрою не може бути, що з провалом демократизму провалиться й наші змагання до самовизначення. І саме оцей консерватизм не мало заважив на тому, що ми не зуміли витягти відповідних консеквенцій аві впередовідні війви, ані навіть тепер як слід не відходимо до розв'язки некущого питання, яким є єдність нації та її провід. Ще й сьогодні наїхує в нас розбід, безвід, жадоба наживи, погоня за безжурним життям, неохота до праці, брак відповідальності, підлесливість і донощицтво. Це все прояви руїни, які наступала по невдачах, по діях відбому та наїді.

Та все мало й мас свій початок і свій кінець. І нашому незавидному положенню прийде кінець, а в нашому збірному житті прийде обнова. Входимо в новий світ, вростасмо в його по-волі та по-неволі, бо довкруги нас росте новий суспільний устрій, який змушує нас пристосуватися до його. Від нас залежить, чи в тому новому світі ми зуміємо знайти себе й примусити бути господарами своєї країни, чи в шуканні себе прийде врагожий час і ми знов опинимося в ролі слуги. Не кожна одиниця, так і кожний народ с ковalem свого іща. Така була і єдність. Бона тверді і жорстока.

Події розвиваються з скоєнію електрики й радія. Нема часу на довгі прікування, треба діяти, бо кожна втрачена хвилина наносить відців наобличним ім'ям. Дотеперішні прийоми в ваному приватному та громадському житті треба змінити. Ключ „добро нації — повадус“ мусить стати не пустим звуком, але фактичним живим нашого життя. Немає нічого особистого, чого неможна би й не треба пожерттувати в службі нації. Всі вані починали, кожний наш крок, кожне ваше діло мусить виникати не з егоїстичного наставлення, але має базуватися на національному солідаризмі. Розбід треба замінити в організаційності, роздібнені в інваліт, зменшований однією бажаннями, спільним почуттям. Не треба нам забувати, що в теперішньому розумінні націю, є той народ, що зуміє зорганізуватися в одне тіло, кермоване однією народом. Саме ми маємо відкріти історичні докази, що коли у нас завівся провідник народу, тоді він „збирав усі українські землі“ і творив державу, від своєї проводом. Коли в народі завівся розбіття розпорядженість, тоді виступали тіжкі члени, ін тратили власну державу.

В нашій теперішній дійсності, на вузькій батьківщині долю проводу сповіс Український Комітет. Пому слід нам віддати й викорувати його доручення. В діягавні до нашої мети, мусить узяти живу участь усі активні сили українського народу, без огляду на соціальній статі, чи дотеперішній відтічний світогляд. Пому починати

роботу кожному від себе, поборючи в собі егоїстичні нахили, здавлючи самодиви амбіції, скристалізовуючи свій політичний світогляд із напіона-лістичного підложка, почувавши себе частиною цілості, якою є Українська Народна держава, в не відрізаною одиночкою. Кожний здоровий член української спільноти маєть змістися в національній

збирності. Життя думкою, що творимо нове життя для майбутніх поколінь, які правор призначені нашої Нації перейти із наших рук та понесуть його до тієї цілі, яку українському народові дало Провидіння: бути взором ладу на сході Нової Європи. І тоді „оживе добра слава, слава України“.

Д. Д.

ВОЕННІ І ПОЛІТИЧНІ ВІСТИ

Конференція в Ріо-де-Жанейро

В Ріо-де-Жанейро, в столиці Бразилії, розпочинається 15 січня 1942 р. конференція всіх 21 американських держав і тому звать її „панамериканською“ конференцією. Керма конференції буде в руках Рузельта, бо Здинені Держави є найбільшою й найсильнішою державною організацією Америки. Тому ухвалять те, чого бажає собі Рузельт. А Рузельт бажає собі, щоб держави південної Америки помагали вести в Йну. Особливо Рузельтові ходить про сирівці, бо японці залишили в Азії і на Тихому океані важні джерела сирівців, відтіль Здинені Держави від тих сирівців. Отже Здинені Держави мають шукати тих сирівців в державах Південної Америки.

Довги ЗДА

Провідник департаменту фінансів Здиненіх Держав Америки подав до відома, що Здинені Держави є задоважені на страшну суму 150 міліардів доларів. Щоб віддати ті долги, треба праці двох або трьох років. Отже Рузельта будуть згадувати внуки наступного покоління.

Японія остерігається большевиків

Рузельт бажає утворити бази воєнних матеріалів на східній березі Тихого океану, що є тепер під владою большевиків, а особливо на півострові Камчатка і в пристанях: Владивосток та Ніколаєвськ. Супроти того Японія остерігається Монголії.

скву з погрозою, що коли большевики відладуть Здинені Держави Америки свої пристані, то Японія того не стерпить. В тих пристанях хотіли б Здинені Держави Америки віладувати для большевицького війська в осні матеріалів вартості одного міліарда доларів.

Занепокоєння в Туреччині

Турки дуже занепокоїлися нарадою англійського міністра закордонних справ Ідена із Сталіном. В тій нараді взяв участь також англійський амбасадор в турецькій столиці Анкарі. Це в доказ є, що в тій нараді говорено також про Туреччину. А саме Сталін заждав Царданелів і в осніх баз на турецьких землях, а Іден на це згодився (хоч Туреччина живе в гарячині з Англією), бо тепер Англія не може спротивитися бажанню Сталіна. Адже ціла надія Англії на большевиках і за те Англія в діасцилу Европу большевикам, а також і Туреччину.

Не буде жидівської армії

Англійське міністерство кольоній оповістило, що жидівська армія не буде утворена, бо до жидівської армії зголосилося всього-навсього 6 тисяч жідів з цілого світу. Англійський уряд сподівався, що зголоситься близько 2 міліонів жідів, бо ж всіх жідів є понад 18 мільйонів, а тимчасом зголосилося стільки жідів, що з них і двох полків не сформуваш. Доносичі про італійську газету „Реджіме-Фашіста“ пишуть таке: „Ті перфідні сини Юди

давали почин до найрізніших заворушень і ворс, але при тім постійно послугувались крою інших, витягаючи для себе користі з жалоби і руки інших. Те є також поясненням того, що на 18 міліонів жідів замість сподіваних 2 міліонів зголосилось до боротьби тільки 6 тисяч. Але їх 6 тисяч без сумніву є в останній хвилині знайде спосібність, щоб викрутитися від військової служби, як про це свідчать жиди у Франції, котрі у війні, спровоковані ними, не мали ані убитих, ані ранених“.

Сталін декорує англійців

Сталін наділив чотирьох високих англійських офіцерів орденом Леніна. Отже дочекаємося вкороті того, що англійський король удекорує большевиків англійськими ордерами.

Промова о. д-ра Тіса

Преидент слов'янської держави о. Д-р Тіс виголосив оноді про ову, в якій між іншим сказав таке: „Ми сікви рішилися за нову Европу боротися, бо нам завжди ясним було, що не тільки державну незалежність, але і її удержання може здобути тільки в новій Европі. Моя становище є рівночесно гибким переконанням словацького народу. Уряд і державний провід задержить ту лінію серед всіх обстановок. До такого рішення аж до останніх консеквенцій зусила також недавно заключена англійсько-большевицька угода, в якій середину Европу приреєнно Москві, як сферу інтересів. Той явний союз плютона з большевизмом отворив нам очі. Але через те наша союзна солідарність буде ще вірніша, бо нині вже ясно стало, що наша боротьба за Европу є культурною, соціальною і господарською боротьбою“.

Протест єгипетських міністрів

Єгипетський міністер фінансів Абдель Агмід Паша разом з двома іншими міністрями подався до дімісії на знак протесту проти англійської і американської господарки

в Єгипті. Англійці й американці просто не рахуються з міністрами Єгипту.

Большевики вирізують людей

Большевики, висадивши своє військо в пристані Тодозії, на Крим, котра дотепер була під німецькою владою, доконали масових зрештувань, ідучи за вказівками жидів. А саме за цілій час німецького володіння в Тодозії жиди слідили кожного, що був прихильно наставлений до Німецької Армії. Особливо потерпіла від жидівських доносів татарська людність Тодозії. Татарів тисячами зганяли разом без огляду на вік і пол і вистрілювали або вирізували. Цю вістку підтвердили звіті з Тодозії, котрі лодками, а також сухопутною дорогою повіткали до німецьких ліній.

Поворот міністра Ріббентропа

Минулі п'ятирічні міністер Ріббентроп виїхав з Будапешту, відбувши конференції з регентом і міністрами. На прийнятті премісра Бардоса міністер Ріббентроп у відповідь на про-озу премісра сказав між іншим, що війна перейшла в децидуочну фазу. Молоді народи, що боряться за слушну справу стягнулися вколо віко. Особливо жав, які через 20 років гнобили Европу, щоб урешті злучитися з найбільшим ворогом людства всіх часів — большевиками. Їх то Англія й Америка дає вільну руку діяння в Європі, щоб тільки позискати нові кроваві жертви для своїх капіталістичних інтересів. Держави, обєднані спільною долею в Союзі трьох потуг, знівечать усі в тім на прямі укладені пляні. Європа стається щораз більш обєднана, ідучи разом з хоробрими японськими союзниками від перемоги до перемоги. Німці й іх союзники не зложать зброї, доки не поборять небезпеки, що грозить із сходу...

Англійці зайняли грекське збріжжя

Католицький щоденник „Італія“ в Медіолані помістив таку заяву: „Щойно нині довідусмося про те,

В. КЛЕНОВИЙ

ЛЮДИ НОВОГО ЗАВТРА

Було це на сам Святий вечір. На дворі падав легенький, мов пух, сніжок... Заспіваними вуликами міста йшла високого росту людина, йшла живілим молодечим кроком, повільно хитавшись у бедрах.

Коли б хотів пригладнувся біля, що це молодець із величими сівими очима, з яких, мов той сніг із неба, сивались іскри... І що побачив би міцно затиснені вуста, гордо звисавший віс, а від кашлюком, що одною красово налагав на очі, — високе чоло.

На цьому, здавалося, буде написане:

— До мене належить світ!

І справді, світ належав до цього, бо він уже змалку його здобував, здобував, як колись його славні предки.

Він усміхнувся до своїх думок, бо такі вони були химерні як він, а він такий, як вони — справжні вірals.

Але це не були тільки думки. Інари в думкам білов чин, інша виєра, волідовані праца, що дивила його вонад інших сіріх людей.

І він поглянув на журі, хоч рідко, а не свого хітла, мов на свою, та не свою, хату. В тому моменті відчув таку силу, що заспівше хітло, але він у далекі стедилося перед ним, віддаєсь йому жале за нуждино, а він... почувався зелено...

І, якби обудти цих людей, що такі сірі, як не хітло, то вживав-

ся від рабськими привичками, мов ті дахи домів під світом. Ех, щоб так зробити з них велетів, навчити осьтій гордости справжніх господарів, навчити їх, як поступати, як носити голови!...

— Нова ра-а-дість ста-ла... — ділітло відкис звадека до його ушей, і приснули всі його кріл.

Здавалося, що всіди радіють, усвідли весело... А в нього... немає батька, ні матері... Мати вмерла ще, як він був маленьким, а батько... в Березі... Ех, краще не згадувати...

— Да-руй волю-у, ща-а-стя й до-ло-у... — голосно витягали колядки.

І Богдан забув за своє сирітство й стає думати...

Він притадав собі друга Семенка, до якого поспішив.

Семенко... Чи ж є щось дорожче вонад справжнього друга?

І скільки то разів Семенко ставав йому в притоді, допозагав, чим міг, як рідний брат!

Так! Семенко, це його найкращий друг, із яким лучили його не тільки автки гарячої врівани, але й спільні ідеї.

Обидва вони ведокі вдачю на себе не герлюють багато, не говорять, не будуть слідами із одних, а із других, тільки слідами тих, що на шаху до мети знають чин, який виходить із

їхнього серця. — чин, вермований розумом.

Чин! Так! Нідставою їхньої дружби є чин для добра нації. А де є серце, розум і чин, там, хоча скільки не було бы перешкод, мусить бути завжди близьке — осагневна пілі, мусить бути — гремога!

Во Веф-ле-сні, во Веф-ле-сні... — весело співала дітвора на одному подвірі під ясно освіченим вікном.

Туди подався й Богдан.

Пому стало теж радісно і він, не вдеравши, прилучився до інших дитячих голосів та трінко затагнув:

— Ве-се-ге-ла по-о-ни-ча...

— Богдан!... Богдан!... — ділетів із кіннати недоділів жіночий голос. Це була Надя, сестра Богданового друга Семенка, який запросив Богдана на Свят — Вечір. Це були перозлучні дружи.

І Богдан прийшов. Но як же ж можна було не прийти, як же опертися таким чарівним кармі очинити Наді?... А вона ще так закохано буда сказала:

— Наве Богдане, а не забудьте, що я вас жду! — і так чарівно віскнула... Богдан тільки й думав про ці очі, коли, насідуючи дитячі голоси, рецитував:

— Віншу Вам щастя, здоров'я... і вже не докінчав, бо чісів дві гарячі долоні прикрили йому очі...

— Дуся... Дуся... — радісно відкликнув Богдан. — Угадав чи ні?

І, якби він відзвів звільнився, Надя затагну Богдана в хату

— Христос раждається! — промовив Богдан, увіходчи в хату. В хаті зчинився гамір.

— А... наї Богдан... наї поєт... просимо... просимо... Ми вже так очікували... Навіть іші ялинки не світили... — підхопила кокетливо Надя.

Богдан вітався з усіми, потім сказав побажання, а коли прийшла черга на його друга Семенка, тоді обидва поцілувалися та, міцно держаччись за руки, гляділи собі в очі... Іхні очі горіли вогнем, які ті феєрверки, що іскрами сипалися в ялинки.

Надя, приглидаючись обидвом другам, що, мов два велети, стояли біля себе, сплеснула в долоні й голосно промовила до гостей:

— Дивіться, наїство! Ось люди нового завтра!

що православний архієпископ і митрополит у Атенах звернувся недавно до Папи з проханням о інтервенцію в англійського уряду в справі звільнення збіжжя, яке Греція, заплативши готівкою, набула в Австралії, а яке переховується в Сингапурі. Німецьку й італійську владу повідомлено про це урядово, що те збіжжя (около 14 тис. тон) є призначено виключно для виживання іншого населення. Англія погодила сгрзу видачі збіжжя відмовно, заявлючи, що заплатить за це збіжжя готівкою".

Затоплення американського корабля

Головна Японська Квадрига повідомляє, що японська підводна лодка затримала американський летунський корабель "Langley" коло острова Жостон. Цей летунський корабль (11.050 тонн) мав за складом, що складався з 460 людей і розподірював чотири гармати калібру 12,7 см. і двоє машинами крісами та міг забрати на свій поклад 16 літаків.

Здобуття столиці Куала Лумпур

Японці нестремлюють наперед в напрямі твердині Сингапур. Вмашевавши в краї Селангор, по кривавій битві здобули столицю цього краю Куала Лумпур (має 160 тис. мешканців). Англійське військо пофаститься на Малаяку, бо інші дороги, що ведуть на півден, вже відняті японцями. Віддалі між японцями і Сингапуром не в більш, як 200 км. Японці скоро ідути наперед і зближуються до Сингапуру в недалекому часі.

Що діється в Сингапурі

В Сингапурі дуже мало води для пиття, так що треба її спроваджувати з Малайського півострова. Але як японці займуть цілій Малайський півострів, не пустять води до Сингапуру. Тому англійці вже тепер щадять воду в Сингапурі, щоб її вистачило в часі облоги. А вода тут тутиться у великій кількості, бо спека

тут дуже велика. Сингапур лежить майже на рівнику, де сонце найсильніше гре. Людність Сінгапуру вже тепер приготовляється на важні події. Говорять, що є можливість перенесення головної британської квадриги з Сингапуру до Голяндських островів. Та найбільше занепокоїло людність це, що командант британської флотилії відплів з частиною воєнних кораблів в незнані напрямі, а вкоротці відплів і друга частина флотилії також в незнані напрямі. Виглядає це на втечу британської флотилії.

Звідомлення Верховної Команди

3 Головної Квадри Фірера 12. I — 1942.

Бої на середньому відтинку східного фронту і в областях Балдайських гір тривають. На дальших відтинках фронту не було жодних дійсних бойових дій. Батарія далекострільної артилерії морської флотилії обстрілила Довер з повітніми усінівими насідками.

Підводні човни затопили в Атлантику один британський винищувач, а один дальній сторожували на Середземному морі.

В Північній Африці жива артилерійська верестрілка. Німецькі літаки бомбардували надбережні дороги в Киренайці та летогіща на острові Мальті.

В часі від 1-го до 10-го січня втратило британське летувство 42 літаки, з того 19 на Середземному морі і в Північній Африці. За той самий час власні втрати в боротьбі проти Британії вносить 9 літаків. Під час советської висадки військ у Енглатеррі на Кримі, що про неї загадувалось в звідомленні Верховної Команди з 7-го січня, противник залишив на полі бою по завзятіх вуличних боях 600 вбитих жовнірів і 1.300 партизанів. 203 волонтери попали в наші руки. Цей успіх треба у великій мірі приписати рішучому поступкові оберальтванта фон Бодіна, який як командант розвідувального відділу одної піхотної дивізії вів в тому бою. Фірер і начальник Вождя Збройних Сил відзначив цього хороброго офіцера німецьким Хрестом Заслути.

З різних держав та країв

Голландія на нових шляхах. У Голландії, яка видала спеціальний тип людини-торговця, більше зацікавлено власними працювати та міжнародними справами, аніж життя власного народу, приходить помалу до зміни поглядів. На зміні, що думають голландці про дійсність, у якій вони тепер живуть, єдиний один великий купець: "Неребудова Европи необхідна, а голландці мають із понаднаціональних зацікавлень перейти до дубок над самими собою, щоб знайти нові вихідні точки для дальніх відносин в майбутності". Голландці, це практичний народ, до того досить багатий, бо загосподарений на багатьох колоніях, це народ великих винахідів та інновацій. До теоретичних реалізацій не мають жодного нахилу. Якщо перевонує їх хтонебудь, то тільки дійсність, яку можуть безпосередньо оглядати. Новий порядок, у якому доведеться голландцям жити, мають знайти більші кількість працівників, які про цього тільки говорють. Стараючись голландців переконати словами. Це, що в тім краї, який залишав стравленням військового спустошення, вони багато є таких, які переконуються до цього в готові з ним співпрацювати — що не слід внутрішнього переконання до нових віяннях та ідея, це передові переконання нагадає, на основі дійсності, які від німецьким проводом зовсім зникли.

Нові соціальні реформи, нові методи правління, докладання берробіттів, забезпечення прав та старості, змусили

конати голландців не силово й радикальними засобами, але ділами. Че є саме доказом сили цієї, які знаєть, що спосіб повільного впливу буде мати значно кращі успіхи, зокрема серед суспільства, яке є в великих числах податне на англійську пропаганду.

Народжується інша Франція. Найважливішим доказом нових настроїв та змагань Франції є виставлення добровольного корпусу для боротьби з більшевізмом. Недавно відбулося святочне прощання первіших відділів, що відібрали на східний фронт. Ці відділі, зложені з французів різних суспільних верств, — людей різного віку, але всі вони правдиві воїни, що були вже в неодній боротьбі. У них однострої німецької армії з щитиками на правому рамені з блакитно-блідо-червоними красками та з написом "Франс". Саме зіставлення французів у німецькому однострої — багатомовне та переконливе. Франція щораз більше усвідомлює собі нові часи й ділом хоче показати ті зміни, що заходить у суспільності та способі ауточів ІІ громадян. Можна сказати, що Франція знаходитьсь вже на добре дорозі до нового ладу, хоча за скоро було би ще говорити про цілість суспільства, якого добра половина, зовсім зрозуміло, потребує ще багато часу, щоб переставити себе на нові шляхи.

До цього всього причиняється й тут вінці, з якими французи візаються, зустрічаються, зживяються. Зокрема багато робить безпосередня зустріч французького населення з німецьким військом на окупованіх французьких територіях. Недавно відібрали 100 тисяч французьких робітників із Паризу до Німеччини, яких при від'їзді святочно віпроціали представники німецької влади. Взагалі французько-німецьке зближення слідє й у щоденному житті. В селі Фурміс біля Ліль трапився німецьким воякам, що їхали автом, прикріпивши вішків, при чому багато було поранених. Одна жінка й мужчина з того села врятували 6 вояків. Ці дрібні факти — незвичайно вимовні та багатозначні.

Нова політична лінія Франції єде безумовно в напрямі перебудови Європи, тим більше, що недавно ІІ союзниця Англія просто пхах Францію на нову політичну лінію. Франція добре тим, що відібрала свої торгові кораблі зарекрувала ІІ Англія не менше прикро відчуває блокаду Джубуті (в Африці), арешти французів у Сингапурі, бомбардування мирних французьких селан, та рибалок над каналом. Уряд Франції рішився вірвати з усіми старими традиціями та дорівнати екскріптові нових часів. Це видно між іншими із проведених реформ та виданих розпорядків усередині краю. Видано протижидівський і противасонський закон, загострено протикумуністичний курс, у зважку з чим було багато засудів смерті, поборюється терор, якого допускаються люди, що хочуть висувати добре відносини між окупантами та німецькими відділами та цивільним населенням. До того створено юдівські табори праці. Законодавство нормує родинний стан, чого дотепер ніколи у Франції не було. Незмінну платню дістас жонатий урядник, що має двоє дітей. Урядовці, що має понад 35 років і тільки одну дитину, обтягають 5%, платі, бездітному 14%. Натомість службовець із 3-ма дітьми дістас додаток у висоті 15,5%, а за кожну дітіну додаток 10%. відвішки. Франція хоче не тільки зайняти належне місце в новій Європі, але й причинити до її будови.

Минішний Будапешт. Це перша весна від Будапешту. Очевидно і за попередніх 28 місяців можна було відчути в Будапешті насідки війни, але тепер, коли багато мешканців міста в армію на східному фронті й держава знаходитьсь в стадії війни, столиця прибрала зовсім військовий вигляд.

Затемнені, поліційна година, усунені світлові реклами — все це відібрало багато часу цій "першій Дунаю". І приватне життя зазнало багато змін, затихли радощі величного міста. Нікому не в голові розваги, коли введено харчові картки, а товари значно подорожали. Але не треба думати, що живчик величного міста зовсім замер. Він беться живіше, ніж коли-будь. Будапешт став столицею держави, яка непомірно розрослася.

В хорватській столиці. Загреб у пічому не різниється тепер від будь-якого європейського міста. В розмірно короткому часі проведено все потрібне та звичайне в державі, що веде війну. Зокрема скоро призвичалося населення до харчових карток на хліб, муку, масло, омакту, цукор та ін. В хлібі є 7% кукурудзяної муки. Ше ресторанах раз у тиждень подають тільки одну страву. Введено також обмеження на текстильні товари та шкіру. Хорватський уряд енергійно поборює спекуляцію. Ці всі обмеження приймає наслення в вирозуміння, знаючи, що осьтак причиняється до остаточної поїзді держави пакту.

Змінене обличчя Букарешту. Букарешт змінився до непізнання. Подій минулого року до основ потисли цілім суспільством. Не бачиться вже того руху по вулицях, не видно безжурного життя по каварнях і ресторанах. В осередку зацікавлення нині власний дім, варстат, буро. Сліди ще недавньої безпосередньої війської загрози видно в поведінці людей, що беруть життя поважніше, відчуваючи всю суворість небезпеки, яка могла загрожувати. Населення щораз більше хоче розуміти тіжкі часи війни, знаючи, що такі самі жертви носять усі інші мешканці європейських міст. Ситуація з вживленням населення значно поганілась, відколи армія вела ці спори в свої руки.

Софія після проголошення війни. Болгарська столиця привітала проголошення війни Авглії й Америці величним маніфестаціями. Це доказ, наскільки Болгарія злизала свою долю з державами осі. Приязні німецько-болгарські відносини скріпали тільки давнє переконання болгар про те, що ця війна в суті є продовженням оборони проти окружения в 1914 до 1918 р. р.

Як можна вичуті з настроїв, заявив короля про те, що головною метою нової Болгарії є приязнь та співпраця нової Болгарії з Німеччиною і ІІ союзниками в бажанням цілого болгарського народу. Одним із важливіших завдань теперішнього уряду є справа змушені нових територій (відірваних Югославії і Греції) в болгарською державою.

Відбудова Білгороду. Вигляд Білгороду дуже змінився від часу упадку Югославії. Колишня столиця Югославії вісить іще й донині на собі знаки вдарів, що їх нанесли цьому місту налети німецької авіації. Хоча ведуться праці над відбудовою руїн, усе ж сідно є багато руїв. До відбудованих будівель належить національний театр, що його тежко поцілено бомбою від часу війни. Ця найкраща пам'ятка будівля Білгороду мала вже 1-го січня бути віддана для публічного вживання. Досить потерпіла від бомб середини міста. На вулицях установлено багато радіовідповідників. Число населення збільшилося на інших 100.000. Це переважно серби — збегці з Мадярщини, Хорватії та Болгарії. Міський рух та життя по льохах завмірас по 20-й годині, яка є поліційною годиною.

Такимо становище Греції. Греція, яка вже від жовтня 1940 р. знайшлася в стадії війни, тежко переносить на собі II військові. Щоправда від часу, як на Акрополі в Атенах попівав поспіш

